

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber
specialis gratiae**

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

XVII. De fratre Henrico.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](#)

tate ; decorat Sancti Spiritus largitate, remuneratque omnia ipsorum merita Trinitatis æternitate, gratias agens singulis quod ad suas nuptias convenerunt ; illique Deo reddunt gloriam quod per ejus gratiam mortem perpetuam evaserunt.

INCIPIT TRACTATUS DE SANCTIS NONDUM
CANONIZATIS.

XVII. DE FRATRE HENRICO.

CONSUETUDO mihi erat ad sepulchra piorum accedere de-
functorum, ipsosque tamquam Dei domesticos salutare.
Accidit autem ut frater Henricus, sacerdos de Ordine Fratrum
Prædicatorum, in die Dominicæ resurrectionis, postquam
prædicavit et Missam celebravit, populumque sacramento
Dominico communicavit, et omnia rite Officia complevit,
sacramentum Unctiois peteret et more acciperet christiano:
quo facto, instante crepusculo, transit de hoc mundo. Qui
cum a me more solito salutaretur in tumulo, facta est in
anima solemnitas eximia; et ostensa est mihi anima illius in
Dei amplexis delicata. Vidi que quod ejus adhuc esset
gloria imperfecta; et interrogavi Dominum, quamdiu sic
deberet subsistere, et si quas pœnas purgatoriæ pertulerit.
Respondit Dominus : « Per horas quatuordecim sic manebit,
hoc est septem diebus et septem noctibus. » Reclinatus erat
super pectus Jesu, ineffabili voluptate præ devotione intima,
qualem expertus non fuerat in hac vita. Sic autem subito
illuc sine cruciatu pervenerat, sicut mater subito dilectum
filium ad suum gremium suscepit in cinere volutatum. Et
dixit frater Henricus ad me : « Dic sorori meæ Odæ, quod
eam infra quindenam volo in Domino consolari. » Quod et
factum est; nam infra quindenam debitum carnis solvit. Tunc
frater Henricus me ad suæ cœlestis susceptionis solemnia
invitavit. Et ecce illa universa supernorum civium multi-
tudo in occursum se illius felicis animæ per suas cohortes et

IV. 22.

turmas ordinabat cum gaudio processura. Venit itaque dux et princeps exercitus sacri Ordinis Prædicatorum, gloriosus Dominicus filiorum suorum multitudine copiosa; qui singuli sera ferebant aurea ineffabiliter micantia, prout in carne positis promereri contulit misericors Dei clementia. Decurrens vero Pater de exilio revertenti filio, dux triumphanti militi de prælio, coronam protulit in morem solis mirifice radiantem, propter quod exemplorum ipsius vestigia fuerat imitatus. Excellebat tamen incomparabiliter omnes filios suos Pater excelsus in gloria; universorum enim merita ejus sunt beatitudinis incrementa. Byssus namque et purpura viridisque coloris jucunditas ipsius indumentum ornabat, veritatis doctrinam cum patiendi desiderio exprimens ac innocentiam virginalem. Sequebantur autem omnes Prædicatores ac eorum consiliis adhærentes, insigneque præferebant vexillum dignitatis. Sic illa beata Fratris anima sedenti in throno oblata, pro obedientia grata, pro paupertate voluntaria, pro abjectione accepta, de manu ipsius et divitias accepit et gloriam, atque perpetuam libertatem. Gratias igitur agens dixit: « Gratias tibi, Domine, pro talentis mihi traditis, pro his quoque per tuam gratiam conservatis, quod tua majestas mihi misericorditer condescendit. » Et inclinans maiestati conversus ad Fratres cum exultatione multa excipitur. Dixitque illi Pater dominicus: « Bene venisti, dilekte fili, intra¹ in gaudium Domini Dei tui, alleluia². » Tunc in jubilo mihi influente divinitus.... illam animam, summæ Trinitatis beatis amplexibus dulciter et inseparabiliter inhærentem. Vere non est acceptio personarum apud Deum; ecce enim mendicus cum gloria susceptus, sicut signaculum positus, inter brachia Altissimi, delectatur. Quod hæc merui sublimia intueri, hoc mihi exilium et despicio amicorum Dei, qua me contemnunt, utique contulerunt.

1. Hic erat septimus chorus. cod. Basil. in marg. Cf. cod. Einsied.

2. Hoc non habebat timem. cod. Basil. in marg. Cf. cod. Einsied.